

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W ELBLĄGU**

z dnia 2026 r.

w sprawie skargi W.Z. na działalność Zarządu Zieleni Miejskiej w Elblągu

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2026 r. poz. 662) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę W.Z. z dnia 21 kwietnia 2026 r. na działalność Zarządu Zieleni Miejskiej w Elblągu, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej w Elblągu

Grażyna Kluge

Załącznik do uchwały nr

Rady Miejskiej w Elblągu

z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 21 kwietnia 2026 r. do Rady Miejskiej w Elblągu wpłynęła skarga W.Z., uzupełniona pismami w dniach 21 kwietnia 2026 r., 22 kwietnia 2026 r., 27 kwietnia 2026 r., 4 maja 2026 r., 20 maja 2026 r., 18 czerwca 2026 r., 19 czerwca 2026 r., i 22 czerwca 2026 r. na działania Zarządu Zieleni Miejskiej (dalej: „ZZM”).

Skarżący zarzucił ZZM nienależyte gospodarowanie mieniem komunalnym poprzez wydzierżawienie terenu bez uwzględnienia wszystkich okoliczności związanych z korzystaniem z gruntu, zaniechanie zawiadomienia o procedurze dzierżawy oraz nieprzeprowadzenie wizji lokalnej. Ponadto zarzucił dwukrotne uniemożliwienie uregulowania statusu ogrodu, usankcjonowanie działań godzących w bezpieczeństwo i prawa właścicielskie mieszkańca oraz dopuszczenie do blokady infrastruktury technologicznej i bezpieczeństwa energetycznego. Skarżący wniósł o wypowiedzenie umowy obecnemu dzierżawcy działki, przywrócenie sprawiedliwego podziału gruntów oraz o przeprowadzenie kontroli w ZZM.

Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych.

Komisja skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Elblągu ustaliła, co następuje.

ZZM wykonuje czynności związane z gospodarowaniem powierzonym mieniem zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, uchwały Rady Miejskiej nr XIV/265/2008 określającej zasady nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości Gminy Miasto Elbląg oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż trzy lata lub czas nieoznaczony oraz stosownych zarządzeń Prezydenta Miasta Elbląg.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że część nieruchomości objętej skargą jest dzierżawiona przez obecnego dzierżawcę nieprzerwanie od 2017 r. na podstawie kolejno zawieranych umów na okres trzech lat. Wskazane przez Skarżącego okoliczności dotyczące wcześniejszego, wieloletniego użytkowania terenu przez rodzinę Skarżącego nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji. Ewentualne korzystanie z nieruchomości miało charakter zwyczajowy i bezumowny. Ustalono ponadto, że postępowanie dotyczące dzierżawy przedmiotowej nieruchomości zostało przeprowadzone z zachowaniem wymogów jawności i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wykaz nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy, obejmujący również nieruchomość wskazaną w skardze, został podany do publicznej wiadomości poprzez publikację w Biuletynie Informacji Publicznej ZZM i Urzędu Miejskiego, wywieszenie na tablicach ogłoszeń ZZM i Urzędu Miejskiego oraz zamieszczono informację w prasie lokalnej. Powyższy wykaz został udostępniony na okres od 10 listopada do 1 grudnia 2025 r.

Ostatnia procedura dzierżawy została wszczęta na podstawie wniosków złożonych przez dotychczasowych dzierżawców w dniu 26 sierpnia 2025 r. W dniu 2 września 2025 r. ZZM zamieścił informację o planowanym przeglądzie dzierżawionych terenów, który został przeprowadzony w dniu 8 września 2025 r. W okresie od września do grudnia 2025 r. do ZZM nie wpłynęły inne wnioski dotyczące dzierżawy przedmiotowego terenu. W związku z powyższym, przy braku innych podmiotów zainteresowanych dzierżawą nieruchomości, zawarto kolejne umowy z dotychczasowymi dzierżawcami zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Odnosząc się do zarzutu dwukrotnego uniemożliwienia uregulowania statusu ogrodu, wskazać należy, że Skarżący występował dwukrotnie z wnioskiem o dzierżawę terenu, tj. w dniu 21 października 2021 r. oraz w dniu 10 kwietnia 2026 r. Jednakże ze względu na trwające umowy dzierżawy ZZM poinformował W.Z., że nie dysponuje wolnymi terenami przeznaczonymi pod dzierżawę dla mieszkańców.

W kwestii zarzutu dotyczącego usankcjonowania działań godzących w bezpieczeństwo i prawa właścicielskie mieszkańca oraz dopuszczenia do blokady infrastruktury technologicznej i bezpieczeństwa energetycznego wskazać należy, że ZZM nie jest administratorem działki przylegającej do budynku mieszkalnego, do której odnosi się Skarżący. Z uzyskanych informacji wynika, że od 2013 roku dzierżawcą części terenu jest Wspólnota Mieszkaniowa, która ponosi odpowiedzialność na utrzymanie i gospodarowanie

nim. W konsekwencji ZZM nie posiada kompetencji do podejmowania działań w zakresie zarządzania tym terenem ani rozstrzygania sporów dotyczących sposobu korzystania z tej nieruchomości. Tym samym brak jest podstaw do uznania, że ZZM swoim działaniem lub zaniechaniem usankcjonował działania godzące w bezpieczeństwo mieszkańców, prawa właścicielskie lub bezpieczeństwo infrastruktury technicznej.

W odniesieniu do wniosku W.Z. o wypowiedzenie umowy obecnemu dzierżawcy działki, przywrócenie, w ocenie Skarżącego, sprawiedliwego podziału gruntów oraz przeprowadzenie kontroli w ZZM, wskazać należy, że przeprowadzone postępowanie skargowe nie wykazało nieprawidłowości w zakresie zawierania umów dzierżawy, gospodarowania nieruchomościami pozostającymi w administracji ZZM ani innych naruszeń prawa lub zasad prawidłowego działania tej jednostki. Brak jest zatem podstaw do podejmowania odrębnych działań kontrolnych.

Jednocześnie wskazać należy, że podnoszone przez Skarżącego zarzuty o charakterze prawnokarnym pozostają poza zakresem postępowania skargowego prowadzonego przez Radę Miejską. Ocena ewentualnej odpowiedzialności karnej osób wskazywanych przez Skarżącego należy do właściwych organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Jak wynika z treści skargi, zawiadomienia w tym zakresie zostały skierowane przez Skarżącego do właściwych organów.

Mając powyższe na względzie, należało rozstrzygnąć jak w uchwale.

Pouczenie o treści art. 239 k.p.a.

§ 1. W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.